

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยมีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน 3 หลักการ ได้แก่ หลักการรวมอำนาจไว้ที่หน่วยการปกครองส่วนกลาง คือ กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ หลักแบ่งอำนาจ หมายถึง การแบ่งมอบอำนาจวินิจฉัยสั่งการบางเรื่องในเขตการปกครอง เช่น จังหวัด อำเภอ โดยมีเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากส่วนกลางเป็นผู้ปฏิบัติภายใต้การควบคุมบังคับบัญชา จากส่วนกลาง และ หลักการสุดท้ายคือ หลักการกระจายอำนาจ หมายถึง การที่ส่วนกลางมอบ อำนาจหน้าที่ให้บางส่วน แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งของ ท้องถิ่นนั้นๆ การกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนหน่วยงานการปกครองพิเศษที่มี กฎหมายเฉพาะ คือ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา นับว่าเป็นวัตถุประสงค์และนโยบายของ รัฐบาลที่จะให้ประชาชน ได้ปกครองตนเองตามวิถีของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และยังไปตามทฤษฎีแนวคิด การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) อย่างไรก็ตาม การกระจายอำนาจทางการ ปกครองนี้ในบางครั้งรัฐบาลกลางอาจจะต้องสงวนไว้ไม่ว่าจะด้วย นโยบาย หรือความจำเป็น ความ เหมาะสม รัฐบาลย่อมมีวิธี จะไม่กระจายอำนาจให้เต็มรูปแบบ ได้ และก็เป็นแนวคิดหรือทฤษฎี เช่นเดียวกันคือรัฐบาลอาจใช้วิธีแบ่งอำนาจทางการปกครอง เท่านั้น ซึ่งการแบ่งอำนาจทางการ ปกครองนี้นับว่าเป็นวิธีการอย่างหนึ่งของการกระจายอำนาจเท่านั้นเอง (ประทาน คงฤทธิศึกษากร. 2542 : 1)

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 องค์การ บริหาร ส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด มีบทบาท ในการที่จะส่งเสริมความเป็นอยู่และสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นของตนใน หลาย ๆ ด้าน และมี ส่วนสำคัญในการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ดำเนินการตามนโยบาย ภาครัฐในเรื่องการ กระจายอำนาจเพื่อให้บริการสาธารณะดำเนินได้อย่างรวดเร็วและประชาชน ได้รับประโยชน์มาก ที่สุด แต่ปัจจุบันการถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะจากส่วนราชการอื่นให้กับองค์การบริหารส่วน ตำบลมากยิ่งขึ้นจากหลายส่วนราชการซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในด้านการงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านบริหารงานทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องพัฒนา ระบบบริหารให้มีความเข้มแข็ง

สามารถบริหารภารกิจบริการสาธารณะให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและจัดบริการสาธารณะ ได้อย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับความศรัทธาและที่พึงของประชาชนได้ (ขจรศักดิ์ ราสิมานนท์. 2547 : 1)

ตามมาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2545 ที่ระบุว่า “การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจ และทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก การตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ต้องมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงานการจัดสรรงบประมาณและการบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติ หน้าที่ต้องคำนึงถึงหลักการแห่งวรรคหนึ่ง ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีการเปิดเผยข้อมูลการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ตาม ความเหมาะสมของแต่ละภารกิจเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรานี้ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติราชการและการสั่งการให้ส่วนราชการ และข้าราชการปฏิบัติก็ได้” (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. 2546 : 1)

องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตตำบลที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล ถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนดมีรายได้และมีทรัพย์สินเป็นของตนเอง มีภารกิจในการให้บริการแก่ประชาชน ตามพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (ฉบับที่ 5) แก้ไขเพิ่มเติมพ.ศ. 2546 มาตรา 67 อนุมาตรา (1) ถึง (9) โดยมีสาระสำคัญ คือ ด้านบริการขั้นพื้นฐานจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก การรักษาความสะอาดของถนนทางน้ำทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านสาธารณสุขอนามัยส่งเสริมการป้องกันโรค และระงับโรคติดต่อ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการศึกษาส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านสวัสดิการสังคมการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ และด้านสิ่งแวดล้อม มีการให้บริการด้านธรมรงค์อนุรักษ์ป่าไม้และแหล่งน้ำ

ถึงแม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จะมีการดำเนินงานตามนโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติ แต่ก็ยังประสบปัญหาการให้บริการสวัสดิการสังคมแก่ประชาชน เช่น การจัดการสวัสดิการสังคมอาจเกิดความล่าช้า ไม่ทันใจของผู้มารับบริการ มีกฎระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติงานมากเกินไป การให้การต้อนรับหรือการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการอาจไม่ดีเท่าที่ควร เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดความคิดเห็นขึ้นมาในการให้บริการของผู้รับบริการ ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งอันเป็นประเด็นที่น่าสนใจ โดยเฉพาะการดำเนินงานการให้บริการของส่วนสวัสดิการสังคม ซึ่งมีภารกิจงานประกอบด้วย งานศูนย์เยาวชน งานกีฬา งานฝึกอบรมและพัฒนาการ งานศูนย์วัฒนธรรมงานสงเคราะห์เด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ งานส่งเสริมสุขภาพ งานข้อมูล ฝึกอบรมอาชีพพัฒนาศักยภาพกลุ่ม ส่งเสริมทุนกลุ่มอาชีพ ดำเนินการ ถือเป็นส่วนงานที่มีภารกิจหลักในการให้บริการประชาชน ที่ครอบคลุมกลุ่มบุคคลทุกเพศ วัย สถานะ และอาชีพ มีความหลากหลายด้านวิธีการและเทคนิคของการให้บริการ รวมทั้งต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานและบุคคลอื่นภายนอก หากการดำเนินการให้บริการในส่วนงานสวัสดิการสังคม ทำให้ประชาชนเกิดความคิดเห็นต่อการให้บริการ ซึ่งส่งผลถึงภาพลักษณ์ขององค์กรโดยรวมด้วย (องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน. 2556 : 3)

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นประชาชนคนหนึ่งของตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เพื่อจะนำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย ไปเสนอแนะ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน ได้ทำการปรับปรุงและพัฒนาการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดของประชาชนผู้รับบริการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามข้อมูลทั่วไปต่อการจัดการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

ทฤษฎีฐานการวิจัย

1. การจัดการบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยศึกษาจากองค์ประกอบด้านสวัสดิการสังคม ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2548 : 20 – 22) ดังนี้

- 1.1 ด้านการศึกษา.
- 1.2 ด้านสุขภาพอนามัย
- 1.3 ด้านที่อยู่อาศัย
- 1.4 ด้านการทำงานและการมีรายได้
- 1.5 ด้านนันทนาการ
- 1.6 ด้านกระบวนการยุติธรรม
- 1.7 ด้านการบริการสังคมทั่วไป

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร (Population) คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 14 หมู่บ้าน จำนวน 8,421 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน. 2556 : 6)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ใน พ.ศ. 2556 จำนวน 382 คน ซึ่งได้มาโดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของยามานะ (Yamane, 1973 : 727)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ได้วิจัย ณ เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 14 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 บ้านบ่อแปบ หมู่ที่ 2 บ้านโคกคำ หมู่ที่ 3 บ้านพระธาตุบังพวน หมู่ที่ 4 บ้านแก่น้อย หมู่ที่ 5 บ้านดอกหมู หมู่ที่ 6 บ้านวังเทียม หมู่ที่ 7 บ้านเชือก หมู่ที่ 8 บ้านหนองผือ หมู่ที่ 9 บ้านหม้วย หมู่ที่ 10 บ้านโคกทอง หมู่ที่ 11 บ้านมะเขือ หมู่ที่ 12 บ้านหนองหญ้าม้า หมู่ที่ 13 บ้านโพธิ์ทอง และหมู่ที่ 14 บ้านทุ่งสว่าง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ตั้งแต่เดือน มกราคม 2557 – มีนาคม 2557

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

5.1.1 เพศ

5.1.2 อายุ

5.1.3 ระดับการศึกษา

5.1.4 อาชีพ

5.1.5 รายได้

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยศึกษาจากองค์ประกอบด้านสวัสดิการสังคม ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2548 : 20 – 22) ดังนี้

5.2.1 ด้านการศึกษา

5.2.2 ด้านสุขภาพอนามัย

5.2.3 ด้านที่อยู่อาศัย

5.2.4 ด้านการทำงานและการมีรายได้

5.2.5 ด้านนันทนาการ

5.2.6 ด้านกระบวนการยุติธรรม

5.2.7 ด้านการบริการสังคมทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ใช้นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย ดังนี้

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง การแสดงออกถึง ความคิด ความรู้ ความรู้สึก ความเชื่อที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลเกี่ยวกับพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ อาจมีแนวโน้มที่จะมีความเห็นทั้งทางบวกและทางลบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในงานวิจัยครั้งนี้หมายถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

2. **ประชาชน** หมายถึง ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

3. **การจัดบริการสวัสดิการสังคม** หมายถึง การจัดบริการสวัสดิการสังคมตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อให้ประชาชนสามารถดำเนินชีวิตได้ในระดับมาตรฐานและตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานเป็นอย่างดี ซึ่งมีองค์ประกอบของสวัสดิการสังคมมีอยู่ 7 ด้าน ดังนี้

3.1 **สวัสดิการด้านการศึกษา** หมายความว่า สิ่งที่ประชาชนพึงได้รับในการส่งเสริมพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะ ตลอดจนปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีข้อบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม เป็นผู้ยากจน ชนกลุ่มน้อย คนต่างวัฒนธรรม ต่างศาสนา ต่างความเชื่อ ต่างความสนใจทางการเมือง ต่างแบบแผนการดำเนินชีวิต ผู้อยู่ในภูมิภาคท้องถิ่นห่างไกล หรือด้อยโอกาส ก็พึงจะต้องได้รับบริการการศึกษาพิเศษและจัดรูปแบบการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่มีข้อจำกัดเหล่านั้นทั้งนี้ประชาชนทุกคนต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน

3.2 **สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย** หมายความว่า สิ่งที่ประชาชนพึงได้รับ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การส่งเสริมพัฒนา สุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างทั่วถึง ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีข้อบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม เป็นผู้ยากจน ชนกลุ่มน้อยคนต่างวัฒนธรรม ต่างศาสนา ต่างความเชื่อ ต่างความสนใจทางการเมือง ต่างแบบแผนการดำเนินชีวิต ผู้อยู่ในภูมิภาคท้องถิ่นห่างไกล หรือด้อยโอกาส ก็พึงจะต้องได้รับบริการ

สวัสดิการ สังคม ด้านสุขภาพอนามัย ที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง เสมอภาค เป็นธรรมสอดคล้องกับความต้องการ และสถานการณ์ปัญหาของ บุคคลกลุ่มบุคคล และประชาชน

3.3 สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย หมายถึง การที่ประชาชนมีที่อยู่อาศัยตามควรตาม วัตถุประสงค์เพื่อช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นในทำนองเดียวกัน ประชาชนทุกคนควรจะได้มีที่อยู่อาศัยตามแต่กำลังความสามารถของบุคคลที่จะได้มา ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีข้อบกพร่องทาง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม เป็นผู้ยากจน ชนกลุ่มน้อย คนต่างวัฒนธรรม ต่างศาสนา ต่างความเชื่อ ต่างความสนใจทางการเมือง ต่างแบบแผนการดำเนินชีวิต ผู้อยู่ในภูมิภาคท้องถิ่น ห่างไกล หรือด้อยโอกาส อย่างน้อยที่สุดที่อยู่อาศัยต้องให้ความปลอดภัย ความมั่นคง อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่มีสภาพเสื่อมโทรมแออัด มีมลพิษ เสี่ยงต่อภัยพิบัติ เสี่ยงต่อความเสื่อมเสียทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

3.4 สวัสดิการด้านการทำงานและการมีรายได้ หมายความว่า การที่ประชาชนมีงานที่ ก่อเกิดรายได้อย่างน้อยต้องเพียงพอแก่การดำรงชีพ โดยงานที่ทำจะต้องมีสวัสดิการอย่างน้อยตามที่ กฎหมายกำหนดไว้ และงานที่ต้องไม่เสี่ยงต่อการเจ็บป่วย อุบัติเหตุ อุบัติภัยต่าง ๆ อีกทั้งต้อง ไม่เป็นงานที่สร้างความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ผิดศีลธรรมหรือผิดกฎหมาย ประชาชนมีความภาคภูมิใจในงานที่ทำและมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานนั้น ๆ ถึงแม้ว่าประชาชน จะมีข้อบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม เป็นผู้ยากจน ชนกลุ่มน้อย คนต่าง วัฒนธรรม ต่างศาสนาต่างความเชื่อ ต่างความสนใจทางการเมือง ต่างแบบแผนการดำเนินชีวิต ผู้อยู่ ในภูมิภาคท้องถิ่นห่างไกล หรือด้อยโอกาส ก็พึงจะต้องได้รับรายได้และสวัสดิการจากการทำงาน อย่างเสมอภาคเท่าเทียม และยุติธรรม ทั้งนี้ประชาชนสามารถรวมกลุ่มรวมตัวกันปกป้อง ผลประโยชน์ของตนในรูปของสหภาพแรงงาน เมื่อมีการเลือกปฏิบัติหรือไม่ได้รับความยุติธรรมใน เรื่องรายได้

3.5 สวัสดิการด้านนันทนาการ หมายความว่า การที่ประชาชนมีกิจกรรมนันทนาการ เพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจอย่างมีคุณภาพ โดยกิจกรรมนันทนาการนั้น ๆ ไม่เป็นการ ทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ผิดศีลธรรม และไม่ผิดกฎหมายไม่เป็นการเอารัดเอาเปรียบละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในกลุ่มอื่น ๆ ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีข้อบกพร่องทาง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม เป็นผู้ยากจน ชนกลุ่มน้อย คนต่างวัฒนธรรม ต่างศาสนา ต่างความเชื่อต่างความสนใจทางการเมือง ต่างแบบแผนการดำเนินชีวิต ผู้อยู่ในภูมิภาคท้องถิ่น ห่างไกล หรือด้อยโอกาส

3.6 สวัสดิการด้านกระบวนการยุติธรรม หมายถึง การที่ประชาชนได้รับการคุ้มครอง ตามกฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม สามารถเข้าถึงบริการที่รัฐจัดให้ และได้รับความ ช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีข้อบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมเป็นผู้ยากจน ชนกลุ่มน้อย คนต่างวัฒนธรรม ต่างศาสนา ต่างความคิดหรือด้อยโอกาส

3.7 สวัสดิการด้านการบริการสังคมทั่วไป หมายถึง การให้บริการแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ยากจน ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางเป็นพิเศษ เพื่อช่วยสร้างเสริม การมีคุณภาพชีวิตที่ดี ช่วยพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขตามควรแก่สภาพ

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 และใน งานวิจัยครั้งนี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงระดับความคิดเห็นและสภาพของประชาชนที่ต่างกันกับความคิดเห็น ของประชาชนในการจัดบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้วสามารถนำไปใช้ เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป
2. ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในเรื่องความคิดเห็นของประชาชนในการ จัดบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
3. ข้อความรู้ที่ได้จากการวิจัยเป็นประโยชน์สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเป็น แนวทางในการพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ